

saadanne Omstændigheder kommer Handelsbalancens Tal til at spille en langt mere direkte Rolle for vort Betalingsforhold overfor Udlandet, end naar vi har Guldindløselighed. Dette er en Selvfølge, og jeg skal ikke uddybe det, men har blot villet nævne det, fordi den ærede Ordfører for Venstre talte om Handelsbalancen uden at gøre opmærksom paa, at der er denne betydningsfulde Forskel paa før og nu, som ligger i, at vore Sedlers Guldindløselighed er suspenderet. Vi maa forstaa, at det under saadanne Forhold kan være nødvendigt at foretage ekstraordinære Foranstaltninger, som man ikke vilde finde nødvendige paa et andet Tidspunkt. Jeg er af den Anskuelse, at hvis vor Handelsbalance vedliver at være, som den har været i de senere Tider, vil det ikke være muligt at faa Kronens Værdi sat op ud over, hvad den er faldet paa Grund af Spekulation og Panik, og at man derfor, hvis man vil have Kronens Værdi sat yderligere op, positivt maa undersøge, hvilke Foranstaltninger der udkræves i saa Henseende. Det nytter ikke at tale om Sparsommelighed her og der. Sparsommelighed er en nyttig Ting i og for sig; jeg skal ikke sige noget ondt derom; men der maa Foranstaltninger til, som har den specielle Hensigt at formidske Underskuddet paa vor Handelsbalance og derved muliggøre, at vor Betalingsbalance overfor Udlandet kan blive bedre. Det forundrer mig noget, at der ikke kan blive større Samstemmen om, at man i en saadan speciel Situation er nødt til at foretage Ting, som man maaske under andre Forhold principielt vilde modsætte sig. Det forundrer mig, og jeg tror, at jeg har Lov til at forundre mig derover, navnlig efter den skarpe Afvisning af noget saadant, som den højtærede Finansminister i Virkeligheden gav. Den højtærede Finansministers Udtalelser paa disse Punkter var jo saa vage, at jeg godt kan karakterisere dem som indeholdende en Afvisning. Det er der vel ikke noget at gøre ved i Øjeblikket. Men jeg har villet sige, hvad jeg har sagt, for at man ikke skulde tro, at jeg mener, at denne Kursegaliseringssfond vil være i Stand til at forbedre vor Krone ud over det, som Spekulationen har slaaet den ned. Hvis vi ikke foretager andre Foranstaltninger, vil vi se, at Kronen bliver liggende lidt over dens nuværende Niveau. Og vi maa maaske endda være glade, hvis vi kan holde den paa det Niveau, den vil naa, naar Spekulationen er slaaet ud.

Det kan godt være, at den igen faar en synkende Værdi.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statens og Kommunernes Finanspolitik vil jeg gerne sige, at Valutakonferencens Udtalelser i saa Henseende selvfølgelig gaar ud paa, at man bør føre en god og økonomisk Politik — i saa Henseende er der vel ingen Mennesker i Danmark, der kan være uenige —, men det, Valutakonferencen særlig siger, er dog dette, at de bør føre en saadan Finans- og Skattepolitik, at de ikke skal laane til Driftsregnskabets Dækning. Jeg gør opmærksom paa, at der staar udtrykkelig ogsaa Skattepolitik. Og hvilke Grunde man end kan have til at mene, at Skatter ikke kan gøre det hele, og at Skatter er af det onde, maa man dog indrømme, at set fra et Valutasynspunkt er der ikke saa meget Spørgsmaal om, hvor store Statens og Kommunernes Udgifter er, men Spørgsmaalet er, paa hvilken Maade de dækkes. Hvis de dækkes af Skatter, tror jeg ikke, det har nogen Indflydelse paa Valutaens Stilling, om Udgifterne er store eller smaa; derfor kan det af andre Grunde have Betydning, men jeg fremhæver her, at af Hensyn til Valutaens Stilling faar det ingen Betydning, naar man dækker Udgifterne gennem Skatter. Derimod vil det være skadeligt for vor Valutas Stilling, hvis man dækker dem ved Laan. Disse Bemærkninger har jeg villet gøre, fordi det forekommer mig, at der saavel i den højtærede Finansministers som i den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser udelukkende blev lagt Vægt paa, at det, det gjaldt om, var at indføre Sparsommelighed i Kommunernes og Statens Budgetter. Jeg skal ikke modsigte, at det kan være overordentlig vigtigt af mange Grunde, men det er Dæknings-spørgsmaalet, der er det aktuelt vigtige, naar man taler om Valutaen.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at det forekom ham ikke, at Priserne paa Levnedsmidler i Danmark var steget i samme Grad, som Kronens Værdi var faldet. Jeg ved nu ikke rigtig, hvorpaa det ærede Medlem støttede denne Udtalelse, jeg kan ikke se, hvilken Forbindelse han antager mellem disse to Ting, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at for en lang Række af de vigtigste Levnedsmidler i dansk Forbrug er Prisen direkte afhængig af Sterlingkursen og dermed omvendt af vor Krones Kurs. Det er jo saadan, at de Priser, der noteres i Danmark paa Smør, Æg og Flæsk, sættes